

Chuy n x a k r ng, có m t v vua ngày đêm lo l ng v s an nguy cho v ng qu c c a mình, v kho báu c a mình, và đ c bi t v ngai vàng c a mình.

Ông không tìm th y bình an trong cu c s ng; các v quan tr nên m i nghi ng , và t ng lai tr nên n i ám nh s h i cho ông.

T ch n cung đi n nhìn xu ng đám dân nghèo, ông c m th y nh thêm mu n đ c nh h , vì ông th y h toát lên n i đ n s , ch t phát và không lo l ng cho t ng lai. Quá tò mò l i s ng c a dân nghèo, v vua quy t đ nh hóa trang thành ng i ăn mày đ tìm hi u nguyên nhân nào đã làm cho nh ng dân nghèo đ c bình an và không lo l ng.

Ngày kia, v vua gi d ng ng i ăn mày g c a m t ng i nghèo đ xin ăn. Ng i nghèo m i ng i ăn mày vào và cùng chia s m t b ánh mì v i thái đ h nh phúc và yêu đ i. V vua gi d ng h i, “Đi u gì đã làm ông h nh phúc nh v y?” Ng i nghèo đ p, “Tôi có m t ngày r t t t. Tôi s a giày và ki m đ ti n đ mua b ánh cho bu i t i nay.” V vua gi d ng h i ti p, “Chuy n gì s x y ra, n u ngày mai ông không ki m đ ti n mua bánh mì?” “Tôi có ni m tin vào m i ngày. Ngày t ng ngày, m i chuy n r i s t t đ p.” Ng i nghèo đ p.

Sau khi ra v , v vua mu n th ni m tin ng i th giày. Ông ra l nh c m nh ng ng i s a giày dép hành ngh . Khi bi t mình b c m hành ngh s a giày dép, ng i th giày nh th m: “Ngày t ng ngày, m i chuy n r i s t t đ p.” Ngay l p t c ông th y m t vài ph n đ g ánh n c ra ch bán rau, ông xin đ c g ánh n c thuê cho h . Và hôm đó, ông ki m đ ti n đ mua bánh mì cho bu i t i. T i đ n, v vua đ i d ng ng i ăn mày thăm ng i nghèo. Ng i nghèo v n thái đ ung dung, h nh phúc v i b ánh mì c a mình. Hôm sau, vua ra l nh c m không cho phép hành ngh g ánh n c thuê. Và c nh th , ng i nghèo đã thay đ i nhi u ngh khác nhau, nh ng n i ông v n luôn có s bình an và tin t ng vào tri t lý s ng t ng ngày của mình. Còn v vua v n không th nào hi u n i s bình an và ni m tin c a ng i nghèo kia. M i l n b c m hành ngh , ng i nghèo v n th n nhiên tin r ng, “Ngày t ng ngày, m i chuy n r i s t t đ p.”

Vì quá tò mò tr c tri t lý s ng c a ng i nghèo này, v vua ra nh và dần x p đ ng i nghèo làm lính cho cung đ n. Th t đáng th ng, ng i nghèo không đ c phát l ng h ng ngày, nh ng h ng tháng. D u v y, ông đã bán l i g m và có đ ti n đ mua bánh mì cho m t tháng. T i đ n, ông v n có bánh mì và v n h nh phúc. V vua gi đ ng thăm ông và h i, “Hôm nay ông làm ngh gì mà ki m ti n mua bánh mì?” “Tôi đ c làm lính cho vua.” Ng i nghèo đáp. Ông cũng đ n s k r ng, “Làm lính nh n l ng m i tháng, nên tôi đã bán l i g m th t và đ ti n đ mua bánh mì cho m t tháng. Sau khi có l ng, tôi s chu c l i l i g m và nh th tôi s có cu c s ng t t h n. Hi n nay tôi đang dùng l i g m b ng g .” Nhà vua gi đ ng h i ti p, “Nh ng n u ông phái rút g m ra vào ngày mai thì sao?” Ng i nghèo v n th n nhiên, “Ngày t ng ngày, m i chuy n r i s t t đ p.”

Qu th t, hôm sau ng i ta b t đ c m t tên tr m và b k t án x chém. Vua yêu c u ng i nghèo trong trang ph c lính th c hi n vi c này. Vì nhà vua bi t r ng, v i l i ki m g , ng i nghèo này s không th th c hi n đ c vi c này, và nh th đ xem th ni m tin vào tri t lý s ng t ng ngày c a ông có th giúp ông hay không.

Tên t t i qu m p xu ng chân anh lính và th ng thi t van xin đ c tha m ng vì còn v và con nh . Anh nhà nghèo trong tranh ph c lính nhìn đám đông xung quanh và hô n ti ng. “L y Đ ng T i Cao, n u ng i s p b hành quy t này là ng i có t i, thì xin cho con đ c phép thi hành nh c a vua. N u ng i này vô t i, xin hãy bi n l i g m này thành g m g .” Ngay t c kh c, anh rút l i g m và l i g m anh c m trên tay là l i g m g . Đám đông đ ng thanh la lên: “Đây là phép l ,” và ng i b k t án đ c tha. V Vua truy n l nh tha tên ăn tr m đ ng th i ti n đ n ng i lính nghèo thú nh n r ng. “Tr m chính là ng i ăn mỳ m i t i t i nhà ng i. T nay tr đi, tr m mu n ng i là b n và là quân s cho tr m.”